

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 21 декември 2005 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Неделчо Беров

Членове: Стефанка Стоянова
Маргарита Златарева
Людмил Нейков
Румен Янков
Живан Белчев

Лазар Груев
Мария Павлова
Емилия Друмева
Владислав Славов
Евгени Танчев

при участието на секретар-протоколиста Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 21 декември 2005 г. конституционно дело № 8/2005г., докладвано от съдията Мария Павлова.

Делото е образувано на 7.12.2005 г. по искане на главния прокурор на Република България. Искането включва две точки. С първата се оспорва конституционносъобразността на чл. 5, ал. 2 от Закона за Конституционния съд, на чл. 38, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и на чл. 125а, ал. 8 от Закона за съдебната власт. В искането се твърди, че посочените разпоредби противоречат на съответстващите им от Конституцията разпоредби на чл. 148, ал. 1, т. 1, чл. 139, ал. 1 и чл. 129, ал. 5, които определят продължителността на мандатите на тези органи. Според главния прокурор

на Република България противоконституционността произтича от главните мотиви на решение № 4 от 21 април 2005 г. по к. д. № 11/2004 г. на Конституционния съд, в което е прието, че Конституцията определя седемгодишен мандат на висшите магистрати по чл. 129, ал. 2 и не допуска те да продължат изпълнението на функциите си след изтичането на този срок.

По точка втора се иска задължително тълкуване на чл. 93, ал. 1 от Конституцията, който определя пет годишен мандат на президента, но не урежда въпроса кой изпълнява президентските правомощия след изтичане на този срок и до встъпване в длъжност на новоизбрания президент. Правният интерес от тълкуването е обоснован с мотивите на решение № 4/2005 г. по к.д. № 11/2004 г. на Конституционния съд. Това решение според главния прокурор на Република България противоречи на типичния и обичаен за подобни случаи подход в законодателството до встъпване на новия титуляр предишният да продължи да изпълнява функциите си.

Производството е във фазата по допустимост по смисъла на чл.19, ал. 1 от ЗКС.

Конституционният съд счита, че искането по първа точка съответства на изискванията на чл. 150, ал. 1, чл. 149, ал. 1 т. 1 и 2 от Конституцията, на чл. 17 от ЗКС и чл. 18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд.

По точка втора от искането Конституционният съд счита, че не са налице условията за разглеждане по същество. Член 93, ал. 1 от Конституцията, който се сочи като предмет на задължително тълкуване по искането, урежда единствено реда за избиране на президент и срока на мандата му. В него няма уредба по въпроса кой изпълнява функциите на президента след изтичане на мандата и до встъпване в длъжност на новоизбрания президент. В искането се признава, че в Конституцията има непълнота по този въпрос, защото според главния прокурор чл. 97, ал. 4 от Конституцията не се прилага за визираните от него случаи. При това положение Конституционният съд не може да се произнесе със

задължително тълкуване, защото би следвало да се постави в положение на позитивен законодател – да създаде липсваща правна уредба, а той няма такова правомощие. Поради тези съображения искането по точка втора се отклонява.

С оглед предмета на делото съдът конституира като заинтересовани страни Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, Върховния касационен съд, Върховния административен съд, Висшия съдебен съвет, Националното сдружение на общините в Република България, Съюза на съдиите, Асоциацията на прокурорите и Камарата на следователите, на които следва да се изпратят преписи от искането и определението и да се уведомят, че в 30-дневен срок могат да представят писмени становища, а на вносителя да се изпрати препис от определението и да му се съобщи, че в същия срок може да представи допълнителни съображения.

Като взе предвид изложеното и на основание чл. 19, ал. 1 от ЗКС Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Допуска за разглеждане по същество искането на главния прокурор на Република България за установяване противоконституционност на: чл. 5, ал. 2 от Закона за Конституционния съд, чл. 38, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 125а, ал. 8 от Закона за съдебната власт.

Отклонява искането на главния прокурор на Република България по точка втора за задължително тълкуване на чл. 93, ал. 1 от Конституцията.

Конституира като заинтересовани страни Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, Върховния касационен

съд, Върховния административен съд, Висшия съдебен съвет, Националното сдружение на общините, Съюза на съдиите, Асоциацията на прокурорите и Камарата на следователите.

Преписи от искането и от определението да се изпратят на заинтересованите страни, като им се съобщи, че в 30-дневен срок могат да представят писмени становища.

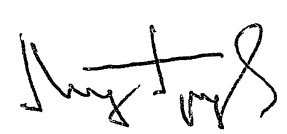
Препис от определението да се изпрати на вносителя, като му се съобщи, че в същия срок може да изложи допълнителни съображения.

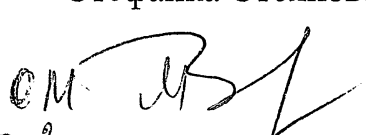
Председател:

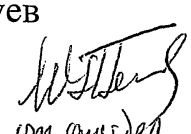

Неделчо Беров

Членове:

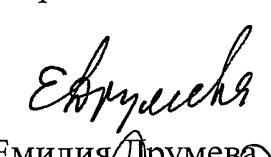

Стефанка Стоянова

Лазар Груев

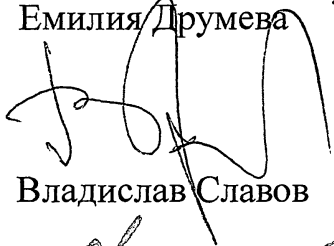

Маргарита Златарева

О. М. по т. 2 от опред.
Мария Павлова

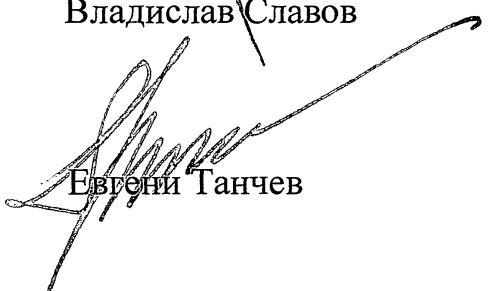

Людмил Нейков

Евгениева О. М.
по т. 2
Емилия Друмева

Румен Янков

Владислав Славов

Живан Белчев

Евгени Танчев